

РЕШЕНИЕ

№ 8024

гр. София, 29.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 15.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Проданова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **4286** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда чл. 203 и следващите от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл. 1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Делото е образувано по искова молба на Л. Т. М., ЕГН [ЕГН], срещу „ЦЕНТЪР ЗА ГРАДСКА МОБИЛНОСТ“ ЕАД, с която се претендират:

- обезщетение за имуществени вреди в размер на 30.00 лева, причинени вследствие неправомерно събрана сума по Съобщение № В1770272 от 18.11.2021 г. във връзка с поставена скоба поради неплатени такси за паркиране на собствения на ищеца автомобил, марка С., модел С4, рег. [рег.номер на МПС], паркиран на същата дата в [населено място], на ул. О. П. в отсечката между бул. А. С. и бул. Т. А..

- обезщетение за неимуществени вреди в размер на 150.00 лева, изразяващи се в преживян психически тормоз поради нагло и унизително отношение на служители на ответника, както и незаконна принуда при блокиране на автомобила на ищеца.

Претендира се присъждането на посочените суми, както и разноските по делото.

Изложени са доводи, че е налице незаконосъобразно действие от страна на служителите на ответника, на които е възложено да осъществяват ръководство и контрол в населени места за спазване на правилата за паркиране от водачите на пътни превозни средства, те не изпълнявали задълженията си, а злоупотребявали със служебното си положение.

След размяна на книга, по делото е постъпил писмен отговор на исковата молба от

"ЦЕНТЪР ЗА ГРАДСКА МОБИЛНОСТ" ЕАД, с който исковата претенция се оспорва изцяло, в това число се претендира, че е недопустима и неоснователна. Твърди се, че ищеца не е изпълнил дадените му указания от съда и не е направил надлежно уточнение на претендираните вреди. Претендира се, че не е предявил жалба срещу наложената му ПАМ, поради което липсвало и съдебно производство в рамките на което да е изследвана законосъобразността на наложената мярка, а вместо това предявила иск за вреди от наложената ПАМ. Счита за недопустимо в производството по делото да се прави инцидентен контрол за законосъобразност на наложената ПАМ поради обстоятелството, че редът, сроковете и надлежния ответник в двете производства са различни. На следващо място счита неоснователност на предявените искове. Изложени са доводи за правната регламентация на платеното паркиране. Също е изложен довод, че действията на служителите на ответника в конкретния случай са следвали стриктно процедурата, описана в заповед на кмета на общината. В отговора са изложени и твърдения по фактите, в това число че за да паркира на конкретното място, ищецът е преминал през табели, обозначаващи началото на действие на Зелена зона и не е преминала през табела, указваща край на действието на Синя зона.

С отговора на исковата молба се иска от съда да остави исковата молба без разглеждане и да прекрати съдебното производство по делото, алтернативно да отхвърли исковите претенции. Претендира се присъждане на адвокатско възнаграждение.

Пред съда ищеца се явява лично. Поддържа исковата претенция и претендира основателността ѝ.

Ответникът се представлява от адв. М. Г., която в ход по същество поддържа подробните съображения в отговора на исковата молба. Претендира разноси по списък и доказателства за плащане.

Представителят на СГП намира исковата претенция за основателна и недоказана.

Съдът като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, от фактическа и правна страна приема следното:

Процесният иск е предявен за вреди от фактически действия и бездействия на основание чл. 204, ал.4 АПК, а преценката за незаконосъобразността им съдът следва да направи със съдебното решение. Въпрос по същество е дали се установява твърдението за незаконосъобразно фактическо действие или бездействие по смисъла на разпоредбата. Също исковата претенция, на основание уточненията, е предявена срещу надлежен ответник.

Съгласно чл. 7 от Конституцията на Република Б. държавата отговаря за вреди, причинени от незаконни актове или действия на нейни органи и длъжностни лица. Нормата прогласява основен принцип, осъществяването на който трябва да се уреди със закон. Така извъндоговорната деликтна отговорност на държавата и общините за вреди е уредена в Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ) – това е приложимият специален материален закон, като съгласно преpraщащата норма на параграф 1 от Заключителните разпоредби на ЗОДОВ за неуредените материално правни въпроси се прилагат разпоредбите на гражданските и трудовите закони – в случая ЗЗД и КТ. Отговорността на държавата е пряка, увреденият се обезщетява директно от съответното юридическо лице, към което принадлежи органът или длъжностното лице. Тя е обективна – носи се независимо дали вредите са причинени виновно (за разлика от отговорността по чл. 49

ЗЗД на юридическите лица, възложители на работа, отговарящи за вредите, причинени от изпълнителя на възложеното при или по повод извършването на тази работа). Специалният материален закон, в сила от 1.1.1989 г., е приет с цел улеснено удовлетворяване на претенциите на увредени физически лица във връзка с незаконосъобразна дейност на държавни органи и длъжностни лица. От една страна чрез насочване на исковите претенции към юридически лица, от чийто бюджет по-лесно ще се осъществи принудително изпълнение, и от друга страна с оглед липсата на необходимост от доказване на виновно поведение от съответното длъжностно лице.

Исковите, с претенция за обезщетяване на вреди, причинени на граждани от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица се разглеждат по реда на Глава единадесета АПК (чл. 203, ал. 1, ал. 2), а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Чл. 1 от ЗОДОВ постановява, че държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица, при или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникне правото на иск за обезщетение по този ред, съответно, за да бъде доказана основателността на такъв иск следва да бъде установено кумулативното наличие на следните предпоставки: административен акт, отменен по надлежния ред като незаконосъобразен; причинена вреда; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразните актове и настъпилата вреда.

Твърденията на ищеца за незаконосъобразност на процедурата по използване на техническо средство тип "скоба" касаят процедурата по налагането на ПАМ. Ищецът не е предявил жалба срещу наложената му ПАМ на 18.11.2021 г. - задържане с техническо средство тип „скоба“, поради което липсва и съдебно производство по изследване на законосъобразността на наложената мярка. Недопустимо е в настоящето производство да се прави инцидентен контрол за законосъобразност на наложената ПАМ, поради обстоятелството, че нормативният ред, срокове и надлежен ответник по подобно производство са различни от производството по ЗОДОВ. Съгласно разпоредбата на чл. 64 АПК, административнопроизводствените действия и бездействия на административен орган не подлежат на отделно оспорване, освен ако в закон е предвидено друго. В случая друго не е предвидено.

По делото са представени доказателства за задълженията и компетентностите на лицата, осъществяващи прилагането на мярката поставяне на „скоба“: Заповед № СОА 18-РД-95-502/29.12.2020 г.; Заповед № СОА 18-РД-454/03.08.2018 г. за одобряване на ред и условия за принудително задържане чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано пътно превозно средство в зоните за почасово платено паркиране чрез използване на техническо средство тип "скоба", на основание чл. 124 НОДТСО и др.; Инструкция за работата на служителите на длъжност "Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор" в сектор "Принудително задържане", от отдел "Паркиране" на дирекция "Паркиране и мобилност", заповеди и списъци на служители на Центъра за градска мобилност, осъществяващи въпросната ПАМ.

Служителите на „Център за градска мобилност“ ЕАД извършват дейността си в изпълнение на Наредба за организацията на движението на територията на Столична община /НОДТСО/ и в изпълнение на Заповед № СОА18-РД-95-502/29.12.2020 г. на Кмета на СО с Приложение № 1 към нея, Заповед № СОА18-РД-95-454/03.08.2018 г.

на Кмета на СО и Решение № 73 от 17.12.2015 г. на СОС.

Въвеждането на платено паркиране в населените места е нормативно уредено в чл. 99, ал.1 от ЗДвП - в населените места собственикът или администрацията, управляваща пътя може да определи райони, пътища или части от пътища за зони за платено и безплатно паркиране в определени часове на денонощието. Съгласно ал.3 на чл. 99 от ЗДвП таксата за паркиране се определя от общинския съвет. В чл.167, ал.2, т.1 и т.2 ЗДвП е предвидено, че службите за контрол, определени от кметовете на общините контролират в населените места спазването на правилата за паркиране от водачите на пътни превозни средства и използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата такса за паркиране по чл. 99, ал. 3, до заплащане на таксата и на разходите по прилагане на техническото средство.

От същите се установява, че кметът на Столична община е възложил на Център за градска мобилност да осъществява оперативната дейност по използването и прилагането на техническо средство тип "скоба". В чл. 167, ал.2, т.2 от Закона за движение по пътищата се съдържа правомощие на служби за контрол, определени от кметовете на общините: да "използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал.3, до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство.

Елементите на отговорността за вреди по чл.1 ЗОДОВ, включват доказване по делото на: незаконосъобразни действия и бездействия на служители на ответника, извършени при или по повод наложената на ищеца ПАМ на 18.11.2021г.; вид и размер на вредите; пряка причинна връзка между незаконосъобразното поведение на служителите на ответника и вредите, които се претендират. От събрания по делото доказателствен материал не би могъл да се извлече обоснован извод за претърпени вреди, определени по основание и размер, които са пряка и непосредствена последица от акт, действие или бездействие на ответника, т.е. не е налице и причинно-следствената връзка. Не са изпълнени обстоятелствата за ангажиране на отговорността на "ЦЕНТЪР ЗА ГРАДСКА МОБИЛНОСТ" ЕАД. Не се установи и доказва фактическия състав на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ. Не е налице причинно-следствена връзка между твърдяната вреда и отговорността на "ЦЕНТЪР ЗА ГРАДСКА МОБИЛНОСТ" ЕАД.

От направените оспорвания от ответника с отговора на исковата молба следва, че всички основания, съставляващи елементите на отговорността на държавата за вреди, са спорни по делото. Безспорни са само обстоятелствата, свързани с конкретното място на паркиране на автомобила, управляван от ищеца - в рамките на "Зелена зона" в [населено място], принудителното задържане на автомобила с техническо средство тип скоба от служители на ответника, поради резултат "неплатил" за зелена зона, както и наложената ПАМ задържане на автомобила с техническо средство на 18.11.2021 г.

Предмет на делото са обективно съединените иски за обезщетения за вреди, за следното:

- обезщетение за имуществени вреди в размер на 30.00 лева, причинени вследствие неправомерно събрана сума по Съобщение № В1770272 от 18.11.2021 г. във връзка с поставена скоба поради неплатени такси за паркиране на собствения на ищеца автомобил, марка С., модел С4, рег. [рег.номер на МПС] , паркиран на същата дата в

[населено място], на ул. О. П. в отсечката между бул. А. С. и бул. Т. А..

- обезщетение за неимуществени вреди в размер на 150.00 лева, изразяващи се в преживян психически тормоз поради нагло и унижително отношение на служители на ответника, както и незаконна принуда при блокиране на автомобила на ищеца.

Съдът изрично е указал на страните доказателствената тежест, с нарочно определение по делото, в резултат на което от ищеца не се ангажираха такива. Ответникът представи писмени доказателства.

Със Съобщение, бланков № В1770272 от 18.11.2021 г. за лек автомобил, марка С., модел С4, рег. [рег.номер на МПС], е наложена мярка за принудително задържане на автомобила, съгласно чл.167, ал.2 от Закона за движение по пътищата. Разпоредбата на чл. 167, ал.2, т.2. ЗДвП съдържа правомощие на служби за контрол, определени от кметовете на общините: да "използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал.3, до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство", което основание е относимо към фактите, изложени в исковата молба, описани по-горе.

Не е спорно между страните, че ищеца е заплатил сумата по иска за вреди. В производството по делото е недопустимо съдът да осъществява инцидентен контрол за законосъобразност нито на размера на плащането нито на законосъобразността на наложената ПАМ. Съдът следва да установи само твърденията за фактическите действия и бездействия на служителите на ЦГМ.

Дейността на служителите на „ЦЕНТЪР ЗА ГРАДСКА МОБИЛНОСТ” ЕАД по налагане на ПАМ като процесната е регламентирана с Наредба за организацията на движението на територията на Столична община /НОДТСО/, Заповед № СОА18-РД-95-502/29.12.2020 г. на Кмета на СО с Приложение № 1 към нея, Заповед № СОА18-РД-95-454/3.8.2018 г. на Кмета на СО и Решение № 73 от 17.12.2015 г. на СОС.

Установява се по делото, че процесният автомобил е бил задържан принудително с техническо средство тип скоба в рамките на „Зелена зона“ на [населено място], на основание чл. 55 от НОДТСО и Заповед № СОА 18- РД-95-454/3.8.2018 г. на Кмета на СО и след като било установено „неплатил“ за зелена зона.

Зоните за почасово платено паркиране „Синя зона“ и „Зелена зона“ в [населено място], са регламентирани в пълно съответствие с разпоредбите на чл. 99 ал. 1 от ЗДвП, като обхватът им е определен нормативно в НОДТСО и с приложената по-долу заповед, на кмета на СО. Зоните за почасово платено паркиране са определени като територии, оградени от улици и булеварди, и площади, по смисъла на чл. 99 ал. 1 от ЗДвП, а не като конкретни улици, участъци и т.н. В тази връзка, в пълно съответствие с разпоредбите на чл. 99, ал.2 от ЗДвП, чл. 55, ал.(6) от ППЗДвП и чл. 115, ал. (1) от Наредба №18 за сигнализация на пътищата с пътни знаци, в НОДТСО е определен начинът за обозначаване на зоните за почасово платено паркиране : „Началото и краят на действие на зоните за паркиране в режим на почасово платено паркиране се сигнализират с пътни знаци и табели, чрез които на водачите на ППС се указват условията за паркиране, като могат да се оборудват с камери за видео наблюдение, апарати за фото заснемане и да се обозначават с пътна маркировка.“ В тази връзка не се поставя знак в началото на всяка улица /за липса на какъвто навежда ищецът/, тъй като обозначаването е направено с табели, указващи начало на действие на зоната, съобразно нормативно определения в НОДТСО обхват на зоната.

Следователно зоните за почасово платено паркиране представляват територии, чийто обхват е определен с конкретни граници и в съответствие с чл. 55, ал. 6 от Правилника за прилагане на ЗДвП са обозначени на входовете с пътен знак Д13, а на изходите с пътен знак Д14. Всяко паркиране върху територията, представляваща публична общинска собственост и попадаща в определените и посочени в чл. 55 от НОДТСО граници на зоните за почасово платено паркиране, следва да бъде заплачено. При спазване на правилата за движение, за да паркира на процесната улица, процесният автомобил е преминал през табела, указваща начало на действие на Зелена зона и не е излязъл от зоната.

Съгласно чл. 55, ал.1 НОДТСО, режимът на почасово платено паркиране е обособен в две зони: "Синя зона" и "Зелена зона" - валиден в работни дни в часовия диапазон от 08.30 до 19.30 часа, събота - в часовия диапазон от 10.00 до 18.00 часа. Зоните са за самотаксуване от водачите на ППС, "като заплащането за паркиране се извършва веднага при заемане на място в същите". Аргументите на ищеца, че е търсил табела за конкретната улица, за да види вида зоната и номера, на който да изпрати С., е в подкрепа на тезата, че същият действително не е заплатил за паркирането "непосредствено след заемане на място" в конкретната зона за паркиране. Както се претендира от ответника, цитираното задължение по наредбата е задължително за всички водачи на територията на Столична община, в това число и на ищеца.

[улица]в [населено място], както всички съседни улици и булеварди, попадат в нормативно определения обхват на „Зелена зона“ на [населено място], чиито входове и изходи са обозначени надлежно с табели, указващи начало на действие на зоната. Към процесната дата на задържане със скоба през м. ноември 2021г. улицата попада в обхвата на Зелена зона. След гласувано от СОС разширение на зоните за почасово платено паркиране в [населено място], улицата от м. декември 2021г. вече става част от Синя зона на [населено място]. Това не променя законосъобразността на наложената ПАМ.

Представени са 6 броя снимки на процесния автомобил в нарушение на 18.11.2021г., направени в изпълнение на т. 6 от Заповед № СОА18-РД-95-454/3.8.2018г. на Кмета на СО с Приложение № 1 към нея. Представени са 15 броя снимки, онагледяващи знаковото стопанство на входовете на зоната, действащи към процесната дата. Представена е съгласувана на 22.5.2014 г. от СО, отдел „Организация и безопасност на движението“ и утвърдена от СДВР, отдел „Пътна полиция“ схема на знаковото стопанство на процесния участък - „Режим на почасово платено паркиране „Зелена зона“ - като това е действащата и към процесната дата схема на знаково стопанство на процесното място. Видно от тази схема няма промяна в посоката на движение по процесната улица и противно на заявеното от ищеца неговите твърдения и представените от ответника доказателства по отношение на посоката на движение съвпадат.

Следователно, установено е задължение за заплащането за паркиране веднага при заемане на място в зоната, без да е предвидено изключение в този или друга правна норма, нито правомощие на орган да предоставя възможност за неизпълнение на задължението.

Следва да се уточни, че в чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП точно е указан случаят, когато се прилага принудително административната мярка - принудително задържане с техническо средство тип “скоба” - при незаплащане на

дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал.3 от ЗДвП. В този смисъл е решение № 1749/17.2.2015 г., постановено по адм. дело № 8618/2014 г. по описа на ВАС, Седмо отделение. В тази връзка, прилагането на техническо средство тип "скоба" спрямо процесния автомобил, паркиран в обхвата на Зелена зона, но без съответното заплащане е в съответствие със закона.

Съдът формира извод, че по иска за имуществени вреди не се установи по делото незаконосъобразно фактическо действие или бездействие за плащане на паркиране в зона от служителите на ответника преди да наложат процесната ПАМ на автомобила.

По иска за присъждане на неимуществени вреди не се установиха твърденията на ищеца за самоуправни и умишлени противозаконни действия на служителите на ЦГМ, определени като недопустими и злоупотреба с право поведение спрямо него.

Предвид на изложеното недоказано остана основанието на исковата претенция в частта за неимуществени вреди, тъй като не се установяват такива фактически действия, а поради това е невъзможно и преценката дали са незаконосъобразни.

Всичко изложено обуславя и извод, че исковите претенции са недоказани по основание – не се установи незаконосъобразност на фактическо действие или бездействие на служителите на ЦГМ, наложили ПАМ задържане на автомобила на ищеца. След като е не се установи елемента незаконосъобразност, е безпредметно да бъде установяван размера на неимуществените вреди.

За да бъде ангажирана отговорността на държавата за вреди следва да се докажат предвидените предпоставки по чл. 1 от ЗОДОВ, в случая незаконосъобразни действие и бездействие на административен орган по повод изпълнение на административна дейност, настъпила вреда, причинна връзка между действието или бездействието и вредата. При липсата на който и да било елемент от фактическия състав не може да се реализира отговорността по чл. 1 от ЗОДОВ. В случая предпоставката незаконосъобразност не се установи.

Исковите следва да бъдат отхвърлени изцяло, като при този резултат съдът следва да разгледа искането на ответника за присъждане на разноски. Претендира се адвокатски хонорар сумата от 360 лв. с включен ДДС. Представено е извлечение от банкова сметка на адвоката, от което е видно, че по конкретната фактура за възнаграждението по делото, е направено плащане на дата 27.9.2022 г. Данъчната основа е в размер на 300 лв., а сумата за ДДС е в размер на 60 лв. Следователно, се касае за възнаграждение на адвоката в минимален размер по чл. 8, ал.1, т.1 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Във връзка с размера на ДДС е представен договора за правна защита и съдействие, сключен между ответника и адвоката с отговора на исковата молба. В договора е посочен размера на възнаграждението с включено ДДС и плащането му по банкова сметка. При приспадане на платения данък като част от възнаграждението на адвоката ответникът е намалил задължението си към бюджета. Поради това не е претърпяла увреждане на имуществото си - чрез намаление поради плащане като краен резултат с размера на данъка.

Такова намаление има само по отношение на размера на данъчната основа - в размер на 300 лв., и който следва да се присъди на ответника.

На основание изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените на основание чл. 1, ал.1 ЗОДОВ с искова молба от Л. Т. М., ЕГН [ЕГН], срещу „ЦЕНТЪР ЗА ГРАДСКА МОБИЛНОСТ“ ЕАД като се иска ответника да заплати на ищеца:

- обезщетение за имуществени вреди в размер на 30.00 лева, причинени вследствие неправомерно събрана сума по Съобщение № В1770272 от 18.11.2021 г. във връзка с поставена скоба поради неплатени такси за паркиране на собствения на ищеца автомобил, марка С., модел С4, рег. [рег.номер на МПС] , паркиран на същата дата в [населено място], на ул. О. П. в отсечката между бул. А. С. и бул. Т. А..

- обезщетение за неимуществени вреди в размер на 150.00 лева, изразяващи се в преживян психически тормоз поради нагло и унизително отношение на служители на ответника, както и незаконна принуда при блокиране на автомобила на ищеца.

ОСЪЖДА Л. Т. М., ЕГН [ЕГН] да заплати на „ЦЕНТЪР ЗА ГРАДСКА МОБИЛНОСТ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] сумата от 300 (триста) лева за разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: